

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dömös Erzsébet ügyvéd (**képviselő címe**) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Hergert Ibolya jogtanácsos (**képviselő címe**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. december 13. napján meghozott, 24.P.634.488/2004/28. számú ítélete ellen, az alperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak felhívásra 608.300 (hatszáznyolcezer-háromszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2003. április 16-án motorkerékpárjával ütközött az alperes biztosítottja által vezetett személygépkocsival. A baleset folytán a felperes súlyos fej- és gerincsérüléseket szenvedett; a VII-VIII. csigolyák alatti testrésze béna, székletét, vizeletét tartani nem tudja, öltözködéséhez, illemhely használatához, gépkocsiba, fürdőkádba szálláshoz segítséget kell igénybe vennie. A felperes a balesetét követően beszerezett Renault Megane típusú, a felperes szükségleteihez átalakított gépkocsit képes vezetni, de a közlekedésben csak kísérővel tud részt venni, mert a gépkocsiba való ki-, beszállásnál segítségre szorul. A felperes egészségi állapota nem végleges, fennáll a veszélye, hogy vírusfertőzés talaján kialakuló

vesemedence gyulladás következtében keletkező vérmérgezésben bármikor életét veszítheti. A per során a felek a felperes egyes kártérítési igényei tekintetében egyezségeket kötöttek, s az alperes az egyezségben vállalt kötelezettségeit teljesítette is.

A felperes a leszállított keresetében további 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2003. április 16-tól járó kamatai, a már kifizetett 7.000.000 forint nem vagyoni kártérítés 2003. április 16-a és 2004. január 24-e között keletkezett kamatai, szüleinek az ő látogatásával, szállításával kapcsolatos közlekedési költségei fejében 1.146.000 forint és annak 2003. október 1-től járó kamatai, a lakás átalakításával kapcsolatos költségek megtérítésére 2.424.362 forint és annak 2004. június 16-tól járó kamatai, gépkocsi vásárlás költségeire 3.850.000 forint és annak 2004. június 16-tól járó kamatai, a ... nevű óvoda korú testvérének szülei távolléte idején való felügyeletével kapcsolatos költségekre 360.000 forint és annak 2003. október 1-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperest 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2003. április 16-tól járó kamatai, a már kifizetett 7.000.000 forint nem vagyoni kártérítés 2003. április 16-a és 2004. január 24-e között keletkezett kamatai, továbbá 7.183.362 forint vagyoni kártérítés és ebből 864.000 forint után 2003. október 1-től, 2.424.362 forint után 2004. december 16-tól, 3.850.000 forint után 2004. június 26-tól járó törvényes kamatok megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A döntését a következőkkel indokolta:

A felperest rokkantsága a tevékeny élettől, a családalapítás lehetőségétől fosztotta meg. Emellett minden élettevékenységében mások segítségére szorul. Ezeknek a nem vagyoni hátrányoknak a teljes kiegyenlítésére 15.000.000 forint nem vagyoni kártérítés alkalmas. Az alperes ebből csak 8.000.000 forintot fizetett meg, ezért a különbözetben, 7.000.000 forintban és annak kamataiban marasztalni kellett. Kötelezni kellett az alperest a már teljesített nem vagyoni kártérítés baleset napja és a fizetés napja közötti időben keletkezett kamatai megfizetésére is.

A lépcsőkorlátra szerelt felvonószerkezet beépítése indokolt volt. A felperes szüleinek tulajdonában lévő családi ház földszintjén nincsenek lakószobák, így a baleset előtt a felperes szobája is az emeleten volt. Ha a felperes számára a földszinten alakítanának ki lakószobát, a felperesnek meg kellene küzdenie a kirekesztettség érzésével is. E mellett jelentősen megnehezülne a felperes éjszakai órákra is kiterjedő felügyelete. Az alperes ezért a felvonó beszerelésének költségeit, mint megtérítendő kárt, alappal nem kifogásolhatja.

A felperes közlekedése személygépkocsival oldható meg a legcélszerűbben. A személygépkocsi beszerzése ezért indokolt volt. A gépkocsiban helyet kellett kialakítani a felperes kerekeseinek elhelyezéséhez is, ehhez viszonylag nagyobb gépkocsira volt szükség. A gépkocsi típusának megválasztásánál a felperes az alperes érdekeit nem sértve járt el; a Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján fennálló kárenyhítési kötelezettségének eleget tett. Az alperes ezért a

gépkocsibeszerzés költségeit, 3.850.000 forintot köteles annak kamataival együtt megtéríteni.

A felperest a baleset napja, 2003. április 16-a és 2004. április 2-a közötti időben különböző, a lakóhelyétől távol eső egészségügyi intézményekben ápolták. Szülei a felperest rendszeresen látogatták, édesanyjának az ápolásában is részt kellett vennie. A szóban lévő célokból történt utazás költségei pontosan részben sem számíthatóak ki, ezért a látogatási költségeket a Ptk. 359. § (1) bekezdése alapján általános kártérítésként köteles az alperes megtéríteni. A kár mérlegeléssel 764.000 forintban volt megállapítható.

Ugyanígy általános kártérítéssel voltak csak ellentételezhetőek a felperes testvérének a látogatások idején való felügyeletével kapcsolatos költségek is. Ezek összege 100.000 forintra tehető.

Az alperes a fellebbezésében az első fokú ítéletet akként kérte megváltoztatni, hogy az ítélet tábla a marasztalási összeget 5.000.000 forintra és kamataira szállítsa le, ezt meghaladóan a keresetet utasítsa el.

Előadta, hogy a felperesnek már 76.335.810 forint kártérítést fizetett. Ebből az egyösszegű járadékmegváltás összege 57.475.000 forintot tett ki. Azzal érvelt, hogy a felperes nem vagyoni hátrányainak kiegyenlítésére 12.000.000 forint nem vagyoni kártérítés elegendő. A felvonó beszerelése és a személygépkocsi beszerzése indokolatlan volt. A látogatás költségeire fizetett 378.862 forint pedig a látogatás költségeit fedezi. Kifejtette, hogy a felperes számára toldaléképítéssel a földszinten lett volna célszerű szobát kialakítani, felvonó beépítése helyett.

Hangsúlyozta, hogy a felperesnek a balesete előtt nem volt saját személygépkocsija. Ha lett volna személygépkocsi a tulajdonában, az átalakítás költségeit követelhetné. A felperes szüleinek van személygépkocsija. A felperes közlekedése ezzel a gépkocsival megoldható. A felperes egyéb közlekedési szükségleteit az elektromos meghajtású kerekesszék kielégíti, ennek beszerzési költségét 668.348 forintot pedig már megtérített. A látogatásokra történt utazások költségeit az adóhivatal által elfogadott normákkal számítva, ugyancsak kiegyenlítette. A felperes által megjelölt utazások össztávolsága nem is 24.310 km-t tett ki, hanem ennél mintegy 10.000 km-el kevesebbet. A megítélt és az általa már kifizetett utazási költségek összege 1.143.000 forint, mely számításai szerint 31.500 km személygépkocsival való utazás költségének felel meg. Sérelmezte, hogy az utazási költségek meghatározása végett az általa indítványozott szakértői bizonyítást az elsőfokú bíróság nem rendelte el.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, hogy ha toldalékot kellett volna a szülei lakóházához építeni, úgy annak költségeit kellett volna az alperesnek megtéríteni és ezek a költségek elérnék a felvonó beépítésének költségeit. Előadta, hogy a szülei gépkocsija az ő közlekedésére nem alkalmas, az ugyanis alapvetően gazdasági célokat szolgáló terepjáró gépkocsi, amit vetőmag, műtrágyaszállítás és határszemle céljaira használnak. A kerekesszék pedig csak a lakásban és annak közvetlen környezetében való közlekedésre használható, hosszabb utak megtételére azonban nyilvánvalóan nem alkalmas. Előadta továbbá, hogy a szülei szinte minden nap

látogatták, a látogatása során megtett útról pontos kimutatást csatolt, a szóban lévő célból megtett út összesen 22.900 km volt. Az APEH normák nem a gépkocsihasználat valóságos költségének megfelelőek. Az utazási költség meghatározása nem szakértői kérdés, ezért az elsőfokú bíróság indokoltan mellőzte erre nézve a szakértői bizonyítás elrendelését.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló az abból levont jogi következtetése is. Az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben és azokra ezúttal csak hivatkozik.

A fellebbezés kapcsán csak a következőkre mutat rá:

A toldaléképítés helyett a lépcsőkorlátra szerelt felvonószerkezet felszerelése nem tekinthető indokolatlannak. A felperesnek méltányolható érdeke fűződik ahhoz, hogy a balesete előtti lakáshasználati lehetőségei továbbra is fennmaradjanak. Helyesen vette számításba az elsőfokú bíróság a felperes lakáshasználata változatlanul tartásához fűződő lelki okokat is.

A Pp. 206. § (1) bekezdése által biztosított mérlegelési lehetőségeinek keretei között maradvá határozta meg az elsőfokú bíróság a látogatásokra történt utazások költségeit is, az ítéltábla a költségeknek az elsőfokú bíróságtól eltérő mérlegeléssel, más összegben való megállapítására nem látott lehetőséget.

Az ítélkezési gyakorlat szerint, ha a baleseti sérült mozgáskorlátozottsága olyan mérvű, hogy tömegközlekedési eszközt nem képes igénybe venni, a gépkocsi beszerzése indokolt (BH 1976/26., BH 2001/101). A tolókocsi csak a lakásban és közvetlen környezetében való közlekedésre alkalmas. A személygépkocsit utazásoknál nem helyettesítheti, ezért a beszerzésének költsége a gépkocsi vásárlás költségeiből nem vonható le.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési perköltségeit és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket is megfizetni.

Budapest, 2007. július 6.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró